

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 26. prosinca 2017. [\[Multimedia\]](#)

Isus je izvor ljubavi koji nas otvara zajedništvu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nakon što smo proslavili Isusovo rođenje, danas slavimo rođenje za nebo svetog Stjepana, prvomučenika. Premda bi se na prvi pogled moglo činiti da između tih dvaju događaja ne postoji nikakva veza, ona zapravo postoji, i vrlo je jaka.

Jučer smo u božićnoj liturgiji čuli navještaj: „I Riječ tijelom postade i nastani se među nama" (Iv 1, 14). Sveti je Stjepan stavio u krizu glavare svojeg naroda, jer je „pun vjere i Duha Svetoga" čvrsto vjerovao i ispovijedao novu Božju prisutnost među ljudima; znao je da je pravi Božji hram sada Isus, vječna Riječ koja je došla nastaniti se među nama, postavši u svemu jednak nama, osim u grijehu. Ali Stjepan je bio optužen da propovijeda uništenje hrama u Jeruzalemu. Optužili su ga da je govorio da „Isus Nazarećanin razvalit će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predade Mojsije" (Dj 6, 14).

Zapravo, Isusova poruka je neugodna i stavlja nas u neugodan položaj, jer je izazov za vjersku i svjetovnu vlast i uznemiruje savjesti. Nakon Njegova dolaska nužno je obratiti se, promijeniti mentalitet i prestati razmišljati kao prije. Stjepan je ostao usidren u Isusovoj poruci do smrti. Njegova posljednja molitva: „Gospodine Isuse, primi duh moj!" i „Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!" (Dj 7, 59-60) vjerni je odjek one molitve koju je Isus izrekao na križu: „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj" i „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine". Te Stjepanove riječi bile su moguće samo zato što je Sin Božji došao na zemlju, umro i uskrsnuo za nas. Prije tih događaja takvi su izrazi bili ljudski gledano nezamislivi.

Stjepan je molio Isusa da primi njegov duh. Uskrslu Krist je, u stvari, Gospodin, i jedini je posrednik između Boga i ljudi, ne samo u času naše smrti, nego i u svakom trenutku života, bez njega ne možemo ništa učiniti (usp. Iv 15, 5). Zato i mi, pred Djetetom Isusom u jasicama, možemo mu se ovako moliti: „Gospodine Isuse, povjeravamo ti svoj duh, primi ga", da naš život bude zaista dobar

život u skladu s evanđeljem.

Isus je naš posrednik koji nas pomiruje ne samo s Ocem, nego i jedne s drugima. On je izvor ljubavi koji nas otvara zajedništvu s braćom ljudima i uzajamnoj ljubavi, uklanjajući sve sukobe i ogorčenosti. Znamo da su ogorčenosti loše i da nam nanose veliko zlo i štetu! Isus je onaj koji sve to uklanja i sve čini da bismo se međusobno ljubili. To je Isusovo čudo. Molimo Isusa, koji se rodio za nas, da nam pomogne prihvatiti taj dvostruki stav povjerenja u Oca i ljubavi prema bližnjemu. To je ponašanje koje preobražava život i čini ga ljepšim i plodonosnijim.

Mariji, Majci Otkupitelja i Kraljici mučenika uputimo s povjerenjem svoju molitvu da nam pomogne prihvatiti Isusa kao Gospodara našeg života te da postanemo njegovi hrabri svjedoci, spremni osobno platiti cijenu vjernosti evanđelju.

Nakon Angelusa

[...]

Ovih sam tjedana primio mnoge čestitke. Kako mi nije moguće odgovoriti svakom pojedinom od vas, izražavam danas svima srdačnu zahvalnost, osobito za dar molitve. Neka vam Gospodin uzvрати svojom velikodušnošću.